

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	sekr.sądowy Renata Sekinda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2013 r. w S.

sprawy F. L. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania F. L. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 5 listopada 2012 roku nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje F. L. (1) prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2013 roku;

II. oddala odwołanie w pozostałym zakresie;

III. oddala wnioski o zasądzenie na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił F. L. (1) prawa do emerytury po osiągnięciu 60 roku życia, z uwagi na nieudowodnienie przez niego okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Organ rentowy uznał za udowodnione przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. 11 lat, 4 miesiące i 14 dni pracy w warunkach szczególnych, odmawiając zaliczenia do stażu takiej pracy okresów zatrudnienia od 24 marca 1986r. do 31 sierpnia 1987r. w Zakładzie (...)w S., od 1 grudnia 1987r. do 31 grudnia 1988r. w (...)w S. oraz od 11 grudnia 1989r. do 31 sierpnia 1994r. w (...)w S. z uwagi na rozbieżności w przedłożonej dokumentacji dotyczącej zajmowanych w tym okresie stanowisk. Dodatkowo wskazano, że ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu.

Odwołaniem z dnia 5 marca 2012 r. pełnomocnik ubezpieczonego zaskarżył powyższą decyzję, wnosząc o jej zmianę i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że w zakwestionowanych

przez organ rentowy okresach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu. Dodatkowo wniesiono o zasądzenie na rzecz ubezpieczonego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 26 lutego 2013 r. pełnomocnik ubezpieczonego doprecyzował, że ubezpieczony wnosi o przyznania mu prawa do emerytury od dnia 12 września 2012 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. L. (1)urodził się w dniu (...)roku. Jego łączny staż ubezpieczeniowy (udowodnione okresy składkowe i nieskładkowe) na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosił 25 lat, 11 miesięcy i 8 dni.

Ubezpieczony nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

Wniosek o emeryturę złożył w organie emerytalnym w dniu 23 lipca 2012 roku.

Okoliczności niesporne, a nadto dowody:

- wniosek o ustalenie prawa do emerytury –k. 1-2 plik I akt rentowych;
- oświadczenie - k. 3 plik I akt rentowych;
- świadectwa pracy - k. 13 plik I akt rentowych, k. 7-12, 15, 19, 21 plik (...);
- karta przebiegu zatrudnienia - k. 26-27 plik I akt rentowych.

W dacie złożenia wniosku o emeryturę u nadal ubezpieczony nieprzerwanie pozostaje w zatrudnieniu - na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od 1 czerwca 2012 r. do 31 maja 2014 r.

Dowody:

- zeznania ubezpieczonego F. L. - k. 46-47 w zw. z k. 52 akt sądowych;
- zaświadczenie z 17.07.2012 r. - k. 17 plik I akt rentowych.

W warunkach szczególnych F. L. (1) pracował:

- w okresie od dnia 1 sierpnia 1973 r. do dnia 30 marca 1974 r. w (...)na stanowisku spawacza - cieśli okrętowego (wykaz A dział III poz. 90)
- w okresie od 6 kwietnia 1974 r. do 31 marca 1978 r. w (...) w S.na stanowisku spawacza - ślusarza - spawacza (wykaz A dział XIV poz. 12),
- w okresie od 22 czerwca 1978 r. do 10 marca 1985 r. w (...)na stanowisku ślusarza-spawacza (wykaz A dział XIV poz. 12),

tj. łącznie przez 11 lat, 4 miesiące i 14 dni.

Niesporne, a nadto dowody:

- świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych - k. 5, 6, 7 plik I akt rentowych;
- karta przebiegu zatrudnienia - k. 26-27 plik I akt rentowych.

Ubezpieczony od 1971r. ma uprawnienia do wykonywania prac spawalniczych.

Dowody:

- zaświadczenie kwalifikacyjne - k. 6 akt sądowych;
- książeczka spawacza - k. 7-11, k. 45 akt sądowych.

W okresie od 24 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r. F. L. (1) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) M. F. w S. na stanowisku monter instalacji sanitarnej i c.o., spawacza elektrycznego i gazowego. W tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (co najmniej 8 godzin dziennie) wykonywał prace przy spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych na terenie browaru w S.. W szczególności pracował przy remontach wszelkich znajdujących się tam zbiorników, rurociągów (do wody, ścieków przemysłowych, piwa), instalacji c.o. i innych urządzeń.

Pracodawca zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych cały powyższy okres zatrudnienia, wystawiając mu w dniu 21 stycznia 2002 roku oraz dniu 7 listopada 2012 r. świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W dokumentach tych wskazano, iż w okresie od 24 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r. ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym wymienioną w wykazie A, w dziale XIV poz. 12 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury.

Dowody:

- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 21.01.2002 r. - k. 9 plik I akt rentowych;
- świadectwo pracy z 31.08.1987 r. - k. 12 plik (...);
- książeczka spawacza - k. 7-11, k. 45 akt sądowych;
- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 7.11.2012 r. - k. 12 akt sądowych;
- zeznania ubezpieczonego F. L. - k. 46-47 w zw. z k. 52 akt sądowych;
- zeznania świadka L. F. - k. 48-49 akt sądowych;
- zeznania świadka J. W. - k. 49-50 akt sądowych.

W okresie od 1 grudnia 1987 r. do 31 marca 1989 r. F. L. (1) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) na stanowisku ślusarza-spawacza. W tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu ręcznym konstrukcji stalowych na terenie (...) przy remontach, wypalaniu starych i montażu nowych konstrukcji stalowych. Demontażu starych konstrukcji dokonywano przy użyciu palnika gazowego acetylenowego.

Pracodawca potwierdził - w wystawionym w dniu 11 stycznia 2002 roku świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach - iż w czasie powyższego zatrudnienia - w okresie od dnia 1 grudnia 1987 r. do 31 grudnia 1988 r. - ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym wymienioną w wykazie A, w dziale XIV poz. 12 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury.

Dowody:

- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 11.01.2002 r. - k. 12 plik I akt rentowych;
- świadectwo pracy z 31.03.1989 r. - k. 15 plik (...);
- książeczka spawacza - k. 7-11, k. 45 akt sądowych;
- zeznania świadka J. W. - k. 49-50 akt sądowych;
- zeznania świadka A. P. - k. 50-51 akt sądowych;
- zeznania ubezpieczonego F. L. - k. 46-47 w zw. z k. 52 akt sądowych.

W okresie od 11 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1994 r. F. L. (1) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) na stanowisku spawacza elektrycznego, przy czym od 1 grudnia 1992 r. – na stanowisku montera instalacji sanitarnych - sprawcza, brygadzisty. W tym czasie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (co najmniej 8 godzin dziennie) wykonywał prace przy spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych znajdujących się na terenie browaru w S., w szczególności przy remontach zbiorników, rurociągów (do wody, ścieków przemysłowych, piwa), instalacji c.o. i innych urządzeń. Także w czasie kiedy pełnił funkcję brygadzisty, zajmował się nadal stale pracami spawalniczymi (był tzw. brygadzystą pracującym).

Pracodawca zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych cały powyższy okres zatrudnienia, wystawiając mu w dniach 31 sierpnia 2012 roku oraz 7 listopada 2012r. świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W dokumentach tych wskazano, iż w okresie od 11 grudnia 1989r. do 31 sierpnia 1994r. ubezpieczony będąc zatrudnionym na stanowisku spawacza, montera instalacji sanitarnych i co, brygadzisty wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym wymienioną w wykazie A, w dziale XIV poz. 12 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury.

Dowody:

- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 31.08.2012 r. - k. 31 plik I akt rentowych;
- pismo pracodawcy z 12.10.2012 r. - k. 37 plik I akt rentowych;
- angaż z 1.12.1992 r. - k. 38 plik I akt rentowych;
- świadectwo pracy z 31.08.1994 r. - k. 21 plik (...);
- książeczka spawacza - k. 7-11, k.45 akt sądowych;
- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 7.11.2012r. - k. 13 akt sądowych;
- zeznania świadka L. F. - k. 48-49 akt sądowych;
- zeznania świadka Z. P. - k. 51 akt sądowych;
- zeznania świadka T. S. (1) - k. 51-52 akt sądowych;
- zeznania ubezpieczonego F. L. - k. 46-47 w zw. z k. 52 akt sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U.09.153.1227, dalej jako: ustawa emerytalna), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184. W myśl przepisu art. 184 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej - ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 (tj. w przypadku mężczyzn – 60 lat), 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (co najmniej 25 lat dla mężczyzn).

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z dniem 1 stycznia 2013 r. art. 184 ust. 2 został zmieniony przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, bowiem wyeliminowano z niego końcowy zapis, dotyczący konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oznacza to, że aktualnie - od 1 stycznia 2013 r. - ustawodawca nie uzależnia możliwości przyznania prawa do wcześniejszej emerytury od poprzedniego rozwiązania stosunku pracy.

Wykaz prac zaliczanych do prac w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze został zamieszczony w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Przepis §4 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi przy tym, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W myśl przepisu §2 powołanego aktu prawnego, okresami pracy uzasadniającymi prawo do emerytury są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o którym mowa stwierdza przy tym zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 cytowanego rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

W załączniku do powyższego rozporządzenia, w Wykazie A w dziale XIV, dotyczącym prac różnych pod pozycją 12 wskazano, że pracami w szczególnych warunkach są „prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym”.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, trzeba wskazać iż poza sporem pozostawało w niej, że ubezpieczony ukończył 60 lat w dniu 12 września 2012 roku, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, oraz iż na dzień 31 grudnia 1998r. posiadał łączny okres składkowy i nieskładkowy przekraczający 25 lat. Bezspornym było również, że F. L.w okresie od 24 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...)M. F.w S., od 1 grudnia 1987 r. do 31 grudnia 1988 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...)w S.oraz w okresie

od 11 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1994 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...)w S.. Przedmiotem sporu pozostawało wyłącznie ustalenie, czy okresy pracy w wyżej wskazanych zakładach pracy należało uznać za okresy pracy w szczególnych warunkach, bowiem organ rentowy zakwestionował miarodajność wystawionych przez pracodawców świadectw wykonywania takiej pracy z uwagi na rozbieżności dotyczące nazewnictwa zajmowanych przez ubezpieczonego w spornym czasie stanowisk.

Zadaniem Sądu było więc w tej sytuacji wyłącznie ustalenie, czy praca wykonywana we wskazanych powyżej okresach była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, w rozumieniu przywołanych wyżej przepisów prawa. W ramach postępowania dowodowego Sąd dopuścił dowód z dokumentów zawartych w aktach emerytalnych ubezpieczonego. Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu. Zostały one sporządzone w sposób zgodny z przepisami prawa, przez uprawnione do tego osoby, w ramach ich kompetencji, oraz w sposób rzetelny, stąd też Sąd ocenił je jako wiarygodne. Prymat wiarygodności przyznał Sąd także zeznaniom świadków oraz korespondującym z nimi zeznaniom ubezpieczonego. Oceniając zeznania świadków Sąd miał na względzie, że przesłuchane osoby są osobami obcymi dla ubezpieczonego i nie mają żadnego interesu w tym by nieprawdziwie zeznawać na korzyść F. L., narażając się jednocześnie na odpowiedzialność karną. Zeznania świadków były przy tym spójne, konsekwentne i zbieżne ze sobą wzajemnie, toteż nie wzbudziły jakichkolwiek wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności.

Ubezpieczony jako dowody zatrudnienia w szczególnych warunkach w spornych okresach przedstawił wystawione mu przez pracodawców świadectwa pracy w warunkach szczególnych, w których potwierdzono, że w okresie od dnia 24 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r. (okres zatrudnienia w (...)M. F.w S.na stanowisku monter instalacji sanitarnej i c.o., spawacza elektrycznego i gazowego), od dnia 1 grudnia 1987 r. do 31 grudnia 1988 r. (okres zatrudnienia pracy w (...)na stanowisku ślusarza-spawacza) oraz od 11 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1994 r. (okres zatrudnienia w (...) na stanowisku spawacza elektrycznego, od 1 grudnia 1992 r. monter instalacji sanitarnych - sprawcza, brygadzisty) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym wymienioną w wykazie A, w dziale XIV poz. 12 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury.

Mając to na uwadze, w pierwszej kolejności Sąd zwrócił uwagę, że skoro w myśl przepisu § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. "okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy", oznacza to, że świadectwo pracy wydane pracownikowi przez pracodawcę z zachowaniem warunków przewidzianych powyższą normą stanowi domniemanie i podstawę do przyjęcia, iż okres pracy w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy emerytalnej. Przy tym dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska (w niniejszym postępowaniu ślusarz - spawacz), a tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to bowiem praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. W świetle powyższego, w celu wykazania stażu pracy w warunkach szczególnych wystarczające jest przedłożenie przez ubezpieczonego świadectwa pracy w warunkach szczególnych, w którym zakład pracy określi charakter pracy wg działu i pozycji wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. Skoro jednak organ rentowy zakwestionował przedłożone dokumenty, Sąd dodatkowo przeprowadził dowód z przesłuchania ubezpieczonego oraz świadków e celu ustalenia, czy faktycznie we wskazanych w świadectwach pracy w warunkach szczególnych okresach zatrudnienia ubezpieczony wykonywał prace wymienione w wykazie. W ocenie Sądu zeznania świadków oraz ubezpieczonego w pełni potwierdziły fakt wykonywania przez niego w spornym okresie pracy w warunkach szczególnych.

Mianowicie, z zeznań świadków i ubezpieczonego wynika, że podczas zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) od dnia 1 grudnia 1987 r. do 31 grudnia 1988 r. F. L. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wyłącznie przy spawaniu ręcznym konstrukcji stalowych na terenie (...) (przy remontach, wypalaniu palnikiem acetylenowym starych i montażu nowych konstrukcji). Podobne obowiązki powierzono mu podczas zatrudnienia od dnia 24 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r. w (...) M. F. w S. oraz od dnia 11 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1994 r. w (...). Z zeznań świadków oraz ubezpieczonego wynikało jednoznacznie, że u tych pracodawców F. L. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (co najmniej przez 8 godzin dziennie) wykonywał prace przy spawaniu elektrycznym konstrukcji stalowych: remontach zbiorników, rurociągów (do wody, ścieków przemysłowych, piwa), instalacji c.o. i innych urządzeń na terenie (...) browaru. W ocenie Sądu tak ustalony zakres prac wykonywanych przez ubezpieczonego należało niewątpliwie zakwalifikować jako wykonywanie pracy w warunkach szczególnych o której mowa w wykazie A dział XIV poz. 12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., tj. prac przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Nie uszło przy tym uwadze Sądu, że jeden ze świadków - T. S. (2) wskazał, że w czasie zatrudnienia w (...) ubezpieczony miał „tzw. dwuzawodowość”, tj. pracował zarówno jako monter instalacji sanitarnych c.o. oraz jako spawacz. Okoliczność ta wcale jednak nie wykluczała możliwości zaliczenia tego okresu do stażu pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych. Po pierwsze, z pisemnych wyjaśnień pracodawcy (k. 37 plik I akt rentowych) wynika bowiem, że stanowisko montera instalacji sanitarnych i c.o. powierzono ubezpieczonemu dlatego, że miał wiedzę w tej dziedzinie i był pomocny w rozwiązywaniu problemów w tym zakresie, przy czym w rzeczywistości zajmował się on spawaniem rurociągów c.o. po zmontowaniu ich przez innych pracowników. Po drugie, Sąd zwrócił uwagę że nawet gdyby ubezpieczony poza spawaniem rzeczywiście zajmował się również montażem instalacji sanitarnych i c.o., to pracę taką również należałoby uznać za pracę w warunkach szczególnych. W stanowiącym załącznik do rozporządzenia z 7 lutego 1983r. wykazie A, w dziale V zatytułowanym „w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych” pod pozycją 1 wskazano bowiem, że pracami w warunkach szczególnych są „roboty wodno-kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach”. Bez znaczenia dla możliwości uwzględnienia spornego okresu w stażu pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych pozostawałaby także okoliczność, że F. L. w tym samym czasie wykonywał różne rodzaje prac w warunkach szczególnych (spawacza i montera instalacji sanitarnych i grzewczych). Pracownik, który u jednego pracodawcy w tym samym czasie (okresie) wykonywał różne rodzaje pracy w szczególnych warunkach (wymienione w załączniku do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - wykaz A), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie może być bowiem pozbawiony uprawnienia do zaliczenia tego okresu do zatrudnienia w szczególnych warunkach wymaganego do emerytury na podstawie art. 32 ust. 1, 2 i 4 ustawy emerytalnej (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2012 r., sygn. akt II UK 103/11).

Powyższe zdaniem Sądu pozwala na uznanie, że w okresach od 24 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r., od 1 grudnia 1987 r. do 31 grudnia 1988 r. oraz od 11 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1994 r. ubezpieczony w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych, a więc – w konsekwencji - że legitymuje się on okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy przekraczającym 15 lat.

W myśl przepisu art. 129 ust 1 ustawy emerytalnej - świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania do nich prawa, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

F. L. wniósł o przyznanie mu prawo do emerytury od dnia 12 września 2012r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W ocenie Sądu w analizowanym postępowaniu brak było możliwości orzeczenia zgodnie z żądaniem ubezpieczonego.

Zgodnie bowiem z regulacją przywołanego na wstępie przepisu art. 184 ust. 2 ustawy emerytalnej w brzmieniu ustalonym na dzień złożenia przez ubezpieczonego wniosku o emeryturę, do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury przed dniem 1 stycznia 2013r., poza posiadaniem określonego stażu pracy (zarówno „zwykłego”, jak i w szczególnych warunkach), nieprzystąpieniem do otwartego funduszu emerytalnego oraz osiągnięciem wskazanego wieku, konieczne było spełnienie przez ubezpieczonych także dalszego warunku: rozwiązania stosunku pracy. W

sprawie niespornym jest zaś, że ubezpieczony na dzień wydawania zaskarżonej decyzji (jak również na dzień osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego) pozostawał w zatrudnieniu. Stąd też brak jest możliwości by przyznać mu prawo do emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego – w tej dacie nie spełniał bowiem wszystkich przesłanek uprawniających go do nabycia emerytury.

Jednocześnie Sąd zważył, że w toku postępowania sądowego art. 184 ust. 2 został zmieniony przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw w sposób, który powoduje, że od dnia 1 stycznia 2013 r. ustawodawca nie uzależnia możliwości przyznania prawa do wcześniejszej emerytury od rozwiązania stosunku pracy. Z tą więc datą F. L. spełnił ostatni wymagany prawem warunek i od tej daty można było przyznać mu prawo do emerytury. Wprawdzie bowiem – co do zasady – stan prawy winien być oceniany na datę wydania zaskarżonej decyzji, jednak w świetle brzmienia przepisu art. 316 § 1 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, za dopuszczalną trzeba uznać także taką sytuację, w której warunek rozwiązania umowy o pracę ziszcza się najpóźniej w dniu zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2007r., sygn. akt III UK 25/07, OSNP 2008 nr 19-20, poz. 293). Z uwagi na powyższe orzeczono więc jak w punkcie I. wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję na podstawie przepisu art. 47714 § 2 k.p.c. i oddalając odwołanie w pozostałym zakresie (tj. w zakresie żądania przyznania emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego).

W punkcie III. wyroku oddalono wniosek o przyznanie na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu. Wprawdzie ubezpieczony wygrał proces, bowiem przyznano mu prawo do emerytury, jednak decyzja organu rentowego w dacie jej wydania była prawidłowa. Do dnia 31 grudnia 2012r. F. L. nie spełniał bowiem jednego z równorzędnych warunków przyznania prawa do emerytury (pozostawał w stosunku pracy), wobec czego organ rentowy nie mógł wydać innej decyzji niż zaskarżona.